

РЕШЕНИЕ

№ 4522

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3026** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 165, вр. чл. 162, ал. 2, т. 8, т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Н. Р. З. от [населено място], Столична община, с жалба от 09.12.2022 г. оспорва издадения от заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ПУБЛИЧНО ДЪРЖАВНО ВЗЕМАНЕ, № 01-6500/2416^{#8}/15.11.2022 г., с който е установено в тежест на същата задължение да възстанови сумата от 141 476, 73 лв. (сто четиридесет и една хиляди, четиристотин и седемдесет и шест лева, и седемдесет и три стотинки стотинки), представляваща изплатена субсидия по Направление „Биологично растениевъдство“ за кампании 2015, 2016, 2017 и 2018 г., по подадени заявления за подпомагане: УИН 22/180615/60578; УИН 22/060716/66268; УИН 22/030717/87505 и УИН 22/250618/92020.

В съдебното производство жалбоподателят не участва и не е упълномощил процесуален представител. Основното, релевантно за предмета на жалбата твърдение е, че Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“, от Програмата за развитие на селските райони, за периода 2014 – 2020, за кампания 2019, изх. № 01-6500/2416, от 15.02.2022 г., въз основа на който е издаден оспореният АУПДВ „не е получаван“ от нея, следователно – не е влязъл в законна сила. Останалите, изложени в жалбата доводи представляват по същество твърдения, които са евентуално противопоставими в производство, свързано с оспорване на

цитирания Акт за прекратяване на биологичен ангажимент, изх. № 01-6500/2416, от 15.02.2022 г. Освен заявеното с жалбата искане за назначаване на съдебна агрономическа експертиза, със задача, „през коя стопанска година може да се очакват първите добиви от създадените трайни насаждения“, други доказателства, пряко касаещи предмета на настоящото съдебно производство, не са ангажирани, като не е заявено и оспорване на представените от ответника писмени доказателства, съставляващи административната преписка. Искането за назначаване на съдебна агрономическа експертиза Съдът остави без уважение, като неотнормено.

Упълномощен от ответника юриконсулт не се явява, но с писмена молба от 15.06.2023 г. е заявил, че: оспорва жалбата, със становище за нейната неоснователност; желае присъждане на юриконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното от фактическа и от правна страна.

Жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

Н. Р. З. е регистрирана с Уникален регистрационен номер (УРН) 601064 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.). Одобрена била за участие по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони – 2014 - 2020 г., с Направление „Биологично растениевъдство“, през кампания 2015 г. По заявленията от Н. Р. З. били изплатени следните суми по Мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“: през първата година от ангажимента, по заявление с УИН: 22/180615/60578 за кампания 2015 г. – 48 516, 81 лв.; през втората година от ангажимента: по заявление с УИН: 22/060716/66268 за кампания 2016 г. – 48732, 73 лв.; през третата година от ангажимента, по заявление УИН 22/030717/87505 за кампания 2017 г. – 44 227, 19 лева. Общата изплатена сума по направление „Биологично растениевъдство“, представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 141 476, 73 лв. С жалбата не се оспорва получаването на тази сума. Ангажиментът по мярка 11 „Биологично земеделие“ е прекратен, на основание чл. 15, ал. 3, т. 3 от Наредба № 4/24.02.2015 г. „за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.“, поради неспазване изискванията чл. 33, ал. 1, т.т. 2, 3 и 5 от същата наредба. За прекратяването е издаден Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“, изх.№ 01-6500/2416, от 15.02.2022 г. (л. 169 от делото). Именно този акт е използван като фактическо и правно основание за издаването на процесния, оспорен по настоящото дело АУПДВ, № 01-6500/2416^{#8}/15.11.2022 г., с който е постановено задължение за възстановяване на сумата от 141 476, 73 лв., представляваща изплатена субсидия по Направление „Биологично растениевъдство“ за кампании 2015, 2016, 2017 и 2018 г., по подадени заявления за подпомагане: УИН 22/180615/60578; УИН 22/060716/66268; УИН 22/030717/87505.

Основният спор, според настоящия съдебен състав се ограничава до това, влязъл ли е в законна сила преюдициалният за издаването на процесния АУПДВ № 01-6500/2416^{#8}/15.11.2022 г., Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“, изх.№ 01-6500/2416, от 15.02.2022 г.

За откриване на административното производство, предхождащо издаване на АУПДВ Н. Р. З. е уведомена с писмо, изх. № 01 -6500/2416, от 18.08.2022 г. (л. 171 от делото), съдържащо фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице

основания за издаване на АУПДВ, на което тя е реагирала с писмено възражение, от 20.09.2022 г. (л. 173), с което (т. II) е заявила, че не е получавала Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 “Биологично земеделие”, изх.№ 01-6500/2416, от 15.02.2022 г. Възражението като цяло, е отхвърлено от издателя на процесния, оспорен АУПДВ, като неоснователно.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от Закона за подпомагане на земеделските производители (в редакцията – ДВ, бр. 18/2006 г.) задължава „Разплащателната агенция да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз“. Като се остави на страна непречищото и неиздържано от юридическа гледна точка понятие „законодателство на Европейския съюз“, нормата на ал. 3, заедно с тези на чл. 26 ЗПЗП определя Разплащателната агенция като специализираният орган, който „извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони...“. Алинея 5 на чл. 27 с.з. постановява, че „вземанията, които възникват въз основа на административен договор или административен акт са публични държавни вземания и се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“. Дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по

ал. 6 се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс – ал. 7 на чл. 27 ЗПЗП, в редакцията ДВ, бр. 51/2019 г. Вземанията, представляващи „недължимо платени и надплатени суми, както и неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз“ са дефинирани с чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК като публични държавни вземания. Такива са и лихвите върху тях (чл. 162, ал. 2, т. 9, вр. т. 8 ДОПК).

Съдът приема категорично, че според представената от ответника с административната преписка и приложена на л. 170 от делото обратна разписка, издадена (оформена) от пощенски оператор „М§БМ експрес“, на 16.03.2022 г. лице, написало саморъчно името си „З.“ е положило и подписа си за удостоверяване получаването на плик, съдържащ документ с изх. № 01-6500/2416^{#5}. Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 “Биологично земеделие” е именно с изх. № 01-6500/2416^{#5}, от 15.02.2022 г. Актът, според пощенската разписка е доставен на адреса в [населено място], [улица], на 16.03.2022 г. Това е адресът, който Н. Р. З. е посочила пред ДФ „Земеделие“, на който е получила писмо, изх. № 01-6500/2416, от 18.08.2022 г. за откриване на административното производство, предхождащо издаване на АУПДВ, който е посочен и в жалбата до Съда. Разпоредбата на чл. 61, вр. чл. 18а, ал. 1 АПК допуска съобщаване на

административен акт да бъде извършвано и посредством лицензиран пощенски оператор и в случая връчването е на лице от адреса, което очевидно е било съгласно да получи пощенската пратка, тъй като се е подписало под фамилията си „З.“. С оглед на тези факти не може да бъде прието, че Н. Р. З. не е била надлежно уведомена за наличието на Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 “Биологично земеделие”, изх. № 01-6500/2416^{#5}, от 15.02.2022 г. Напротив, след като е била уведомена на 16.03.2022 г. и предвид чл. 149, ал. 1 АПК тя е разполагала, считано от 17.03.2022 г. с възможност да оспори акта, в срок до 30.03.2022 г. (сряда), но не се е възползвала от това. Следователно, Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 “Биологично земеделие”, изх. № 01-6500/2416^{#5}, от 15.02.2022 г. е влязъл в законна сила на 31 март, 2022 г.

Материалноправните основания за прекратяване на биологичния ангажимент, така както са обосновани и мотивирани с Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 “Биологично земеделие”, изх. № 01-6500/2416^{#5}, от 15.02.2022 г. (каза се по – горе), са тези по чл. 15, ал. 3, т. 3 от Наредба № 4/24.02.2015 г. „за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.“, т.е. – неспазване изискванията на чл. 33, ал. 1, т.т. 2, 3, 5 от същата наредба. При наличието на влязъл в сила акт за прекратяване биологичния ангажимент следва да бъде прието, че така цитираните фактически основания са били установени по несъмнен начин и Съдът, в настоящото производство не е овластен да ги преразглежда на основанията по чл. 146 АПК. Макар разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от Наредбата да възлага на Държавен фонд „Земеделие“ „едновременно прекратяване ангажимента и предприемане на действия по възстановяване на получената финансова помощ по съответното направление, съгласно условията на ал. 4^а, условието на т. 3 („не са спазили изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5“) предполага предварително установяване и доказване наличието на предпоставките по чл. 33, ал. 1, т.т. 2, 3 и 5, каквото установяване е било направено с Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 “Биологично земеделие”, изх. № 01-6500/2416^{#5}, от 15.02.2022 г.

В заключение – Акт за установяване на публично държавно вземане, № 01-6500/2416^{#8}/15.11.2022 г. е издаден от компетентен административен орган, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни и процесуални разпоредби, коментирани по – горе. Актът е законосъобразен и обоснован, предвид гореизложените мотиви.

Отхвърлянето на жалбата обуславя, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ присъждане в полза на ответника, на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от Н. Р. З., против издадения от заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ПУБЛИЧНО ДЪРЖАВНО ВЗЕМАНЕ, № 01-6500/2416^{#8}/15.11.2022 г.

ОСЪЖДА Н. Р. З. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ –

Разплащателна агенция юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: